

ka centru grada, ali ih je Žandarmerija zaustavila na Slaviji. Mladići su se potom povukli i počeli da gađaju policiju kamenicama.

Grupa od 30 huligana napala je zgradu B92 i policiju koja ju je obezbeđivala. Dva policajca su povređena. Za vreme održavanja Parade ponosa nisu održane kontrademonstracije već je pokret „Dveri“ koji se protivi održavanju Parade organizovao skup u subotu uveče 27. septembra. Nakon što je Parada ponosa već bila završena 28. septembra popodne, pristalice pokreta „Dveri“ su se okupili na molebanu u Hramu Svetog Save odakle su šetali do Saborne crkve. I ovaj skup je protekao bez incidenata.

Iako su jake policijske snage obezbeđivale Paradu ponosa, one su istovremeno i onemogućile učešće na Paradi. Naime, na Paradu ponosa se moglo ući samo na pojedinim mestima uz rigoroznu policijsku kontrolu. Do tih „ulaznih mesta“ grada-ni su, međutim, morali da prođu kroz nekoliko kordona policije koja, iz bezbednosnih razloga, nije dozvoljavala građanima da dođu do „ulaznih mesta.“ Tako, mnogi koju su želeli da prisustvuju Paradi ponosa nisu imali pristup skupu. Takođe, rigorozna policijska kontrola, onemogućila je da građani, koji nisu bili učesnici Parade ponosa, budu prisutni na ulicama Beograda, tako da poruke organizatora skupa praktično nisu bile dovoljno vidljive, osim u elektronskim i štampanim medijima.

Pored, *zvanične* Parade ponosa 27. juna 2014. godine održana je protesna šetnja povodom obeležavanja Međunarodnog dana ponosa LGBT osoba pod sloganom „Zona slobodna od mržnje“. Na ovom skupu u pokretu bilo je prisutno oko 100 učesnika dok je oko 50 policajaca obezbeđivalo šetnju. Niko od učesnika skupa nije bio napadnut ni verbalno ni fizički. Iako je ovaj skup afirmisao iste vrednosti kao Parada ponosa, učesnici ove šetnje su mogli slobodno, građanima pored kojih su prolazili, da saopštavaju svoje poruke i stavove, pa se postavlja pitanje da li je obezbeđenje ovogodišnje Parade ponosa koje je onemogućilo svaku interakciju između građana i učesnika Parade zaista bilo neophodno i adekvatno. Treba, međutim, imati u vidu da organizovanje Parade ponosa za razliku od napred opisane protestne šetnje, prati velika medijska kampanja, te da tako učesnici eventualnih kontrademonstracija mogu dobro da se obaveste o vremenu i mestu organizovanja Parade.

10.4. Pravni lekovi.

Na rešenje o trajnoj zabrani (čl. 11) moguća je žalba u upravnom postupku, a protiv konačnog rešenja se može voditi upravni spor. U slučaju privremene zabrane (čl. 9), kada sud donese svoje prvostepeno rešenje, po Zakonu o okupljanju građana moguća je žalba na to rešenje. Žalba se podnosi Vrhovnom kasacionom sudu u roku od 24 časa od prijema sudske odluke a Vrhovni kasacioni sud odlučuje u roku od 24 časa od prijema žalbe. Zakon o okupljanju građana predviđa da odluku o zabrani donosi nadležni okružni sud, i da postoji pravo žalbe na prvostepeno rešenje suda.

Zakon nije usklađen s novom organizacijom sudova, što je svakako neprihvatljivo.

Dok je za privremenu zabranu predviđena zaštita suda opšte nadležnosti i Vrhovnog kasacionog suda, u slučaju privremene zabrane organizator skupa može koristiti (iako to Zakon eksplicitno ne propisuje) pravna sredstva koja se koriste u upravnom